

กรุงเทพธุรกิจ

Smart EEC

• สมิติ ใสรัตน์

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้า
และอุตสาหกรรมไทย

อภิปรายเจดคลองไทย แลนด์บริดจ์..เชื่อมทะเลใต้(2)

ท่ามกลางวิกฤติระดับโลกเกิดจากการแพร่ระบาดของ
โควิด-19 ทั้งเศรษฐกิจโลกและของไทย ท่ามกลาง
ความมืดมนมีการผลักดันโครงสร้างพื้นฐาน
ที่เรียกว่า“อภิปรายเจดระดับโลก” ออกมา 2 โครงการ
ต่างแข่งขันชิงธงจูงพื้นที่ก่อสร้างเป็นการสวนกระแสรวมถึง
ความไม่แน่นอนของเสถียรภาพรัฐบาลและแรงกดดันการเมืองนอกสภา
ซึ่งครั้งก่อนได้เล่าถึงโครงการคลองไทย ครั้งนี้จะขอลำดับถึง อีกโครงการ
สดๆ ร้อนๆ ฟังออกมาจากกรม. ที่มี “บิ๊กตุ๋” พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา
เป็นนายกรัฐมนตรี

โดยการผลักดันของ **กระทรวงคมนาคมคือโครงการแลนด์บริดจ์
(Land Bridge)** จากท่าเรือระนองไปอ.หลังสวน จ.ชุมพร
ซึ่งจะสร้างเป็นท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ระยะทาง 120 กิโลเมตร
โครงการนี้อย่าไปเข้าใจว่าจะสร้างสะพานข้ามจังหวัดยาวขนาดนี้
แต่หมายความว่าจะเป็นการเชื่อมโยง 2 ท่าเรือเพื่อให้เรือจากฝั่งหนึ่ง
เอาสินค้าลงใส่รถไฟหรือรถเทนเลอร์ลากไปอีกฝั่งหนึ่งของฝากทะเล
โดยจะมีเรือข้ามสมุทรอีกลำมาจอดรอแล้วแล่นไปแหลมฉบังหรือ
ไปที่หมายปลายทาง

เพื่อไม่ต้องอ้อมช่องแคบมะละกา โครงการแลนด์บริดจ์เป็นลักษณะ
“Intermodal Transport” คือเป็นการผสมผสานการขนส่งทั้งเรือเดินสมุทร
และการขนส่งทางบกจะมีการสร้างทางรถไฟและมอเตอร์เวย์โดยหวังว่า

จะทำให้เกิดอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนในพื้นที่

โครงการนี้ต่างกับโครงการคลองไทยซึ่งใช้เงินมากกว่า 2.29 ล้านล้านบาท
ผู้ลงทุนคงไม่มีใครนอกจาก รัฐวิสาหกิจของจีน แต่โครงการแลนด์บริดจ์
อาจใช้เงิน 5-6 แสนล้านบาทเป็นการลงทุนในประเทศรัฐ-เอกชน
ในลักษณะ “PPP” ผลกระทบด้านนิเวศสิ่งแวดล้อมคงไม่มาก ประเด็น
อยู่ที่จะมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด เพราะสินค้าในภาคใต้
รวมกันปีหนึ่งมีประมาณแค่ 2.0 แสนคอนเทนเนอร์คงไม่พอที่
เรือพาณิชย์ข้ามสมุทรจะเข้ามา

ตัวอย่างเห็นชัดเจนจากท่าเรือระนองลงทุนไปหลายปีไม่ไปถึงไหน
แต่ละปีมีสินค้าประมาณ 4,400 ตู้ไม่คุ้มทุน อีกทั้ง ระยะเวลาที่เรือ
จะประหยัดได้จากการที่ไม่ต้องอ้อมช่องแคบมะละกาเพื่อมาเปลี่ยนเรือ
ที่สิงคโปร์หรือมาเลเซีย อาจร่นระยะเวลาเพียง 8-10 ชั่วโมงเป็น
ตัวเงินประมาณไม่เกินครึ่งล้านบาท เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายที่ต้อง
ยกขึ้นยกลงแล้วมากองหน้าลานเฉพาะค่าธรรมเนียมการขนถ่าย-ชุมพร
เที่ยวละ 12,000-13,000 บาทแล้วยังเสียค่าเรือต่อไปแหลมฉบัง
ดูยังไงก็ไม่คุ้ม

ต้องเข้าใจว่าการเปลี่ยนถ่ายสินค้าจากท่าเรือหนึ่งไปอีกท่าเรือหนึ่ง
ด้วยเรือสินค้าขนาดใหญ่ระดับหมื่นตู้คอนเทนเนอร์ไม่ใช่เรือลากหรือ
“เรือเอี่ยมจิ้ง” เรือพวกนี้เขามีตารางเรือแน่นอนค่าใช้จ่ายต่อวัน
อย่างน้อย 14,000 ดอลลาร์ต่อวันเวลาจึงต้อง “เป๊ะๆ”

เอาว่าในช่วงเศรษฐกิจแย่ๆ การเมืองไม่เป็นใจยังมีคนที่อยากลงทุน
หากเป็นจริงดังที่คุยไว้และเป็นประโยชน์คุ้มค่าของประเทศเมื่อ
แลกกับสิ่งที่สูญเสียก็ทำไป แต่ต้องมีการประชาสัมพันธ์บอกกล่าว
ชาวบ้านให้รู้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขาและถิ่นที่อยู่-
สิ่งแวดล้อม-ระบบนิเวศทั้งทางแผ่นดินและทะเลจะเปลี่ยนไป
ไม่ใช่มาบอกแต่ด้านดีๆ ขณะที่ประชาชนก็ต้องใช้ปัญญาไตร่ตรอง
ไม่ใช่จะไปเชื่อเขาซะทุกอย่าง แต่ที่แน่ๆ โครงการพวกนี้คงจะเป็น
ลักษณะการศึกษาแต่ที่จะเกิดเร็วๆ นี้คงต้องรอวิกฤติโควิดให้ผ่านพ้น
ไปก่อนอาจใช้เวลาอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป

เพราะทั้งจีนและไทยเศรษฐกิจซ้ำทั้งนั้น....แต่ที่ซ้ำในคงเป็นรัฐบาล
เพราะมีแต่เรื่องวุ่นๆ เท่านั้นนะครับ